

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 1552/2009/OV - Zavrnitev priznanja univerzitetne izobrazbe kot diplome

Odločba

Primer 1552/2009/OV - Preiskava uvedena dne 15/07/2009 - Priporočilo o 24/03/2010 - Odločba z dne 20/12/2010

Novembra 1996 je pritožnik pridobil spričevalo *Examenuitslag* na Tehnični univerzi v Delftu. Gre za potrdilo, da je uspešno zaključil prvo stopnjo študija uporabne fizike. Marca 2001 je po zaključku druge stopnje študija pridobil naziv magistra znanosti. Aprila 2007 se je zaposlil pri Komisiji kot pogodbeni uslužbenec in bil razvrščen v razred 14 funkcionalne skupine IV. Ta razvrstitev ustreza več kot štirim letom delovnih izkušenj. Komisija je izračunala število let pritožnikovih delovnih izkušenj od pridobitve magistrskega naziva naprej. Pritožnik jo je naknadno obvestil, da njegova izobrazba, ki jo je pridobil na prvi stopnji, po reformi visokošolskega učnega načrta leta 2002 sedaj ustreza dodiplomski stopnji. Zato je navedel, da če bi Komisija kot osnovo za izračun plačnega razreda vzela spričevalo *Examenuitslag*, bi se štelo, da je imel več kot osem let delovnih izkušenj. Menil je, da bi moral biti zato prerazvrščen v razred 15. Komisija je njegovo zahtevo zavrnila in navedla, da se spričevalo *Examenuitslag* ne šteje kot diploma, ampak zgolj potrdilo o uspešnem zaključku prve stopnje študija, ter da je magistrski naziv nedeljiva izobrazba. Prav tako ni želela sprejeti dveh jasnih izjav upravnega odbora Univerze v Delftu, v katerem je navedeno, da je spričevalo *Examenuitslag* enakovredno sedanjemu dodiplomskemu študiju. Pritožnik se je zato obrnil na varuha človekovih pravic in trdil, da je Komisija nepravilno zavrnila priznanje potrdila o zaključku prve stopnje študija kot diplome, ter zahteval, da bi morala ponovno razmisliti o svoji odločitvi ter ga razvrstiti v razred 15.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da Komisija ni pravilno preverila, ali se lahko spričevalo *Examenuitslag* šteje kot diploma. Zato je pripravil osnutek priporočila, v katerem jo je zaprosil, naj (i) ponovno prouči svojo odločitev in (ii) pojasni, zakaj ni upoštevala jasnih izjav upravnega odbora Univerze v Delftu. Komisija je v mnenju še vedno zagovarjala svoje stališče in zlasti navedla, da se še naprej ne strinja z Univerzo v Delftu, da je spričevalo *Examenuitslag* enakovredno diplomi. Prav tako je poudarila, da pritožnik, tudi če bi upoštevala spričevalo

Examenuitslag kot osnovo za izračun, še vedno ne bi imel osem let delovnih izkušenj. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je ta trditev, ki prej ni bila omenjena, pravilna in da je zato odločitev Komisije, da pritožnika razvrsti v razred 14 in ne 15, tudi pravilna. Zato je sklenil, da ni razlogov za nadaljevanje preiskave. Vendar pa se je zaradi tega, ker Komisija večkrat ni želela upoštevati jasnega stališča, ki ga je izrazila univerza države članice, odločil, da bo nizozemske organe obvestil, kaj se je zgodilo v tem primeru.

Ozadje pritožbe

1. Pritožnik je med letoma 1992 in 2000 študiral uporabno fiziko na Tehnični univerzi v Delftu na Nizozemskem. Te študije so bile sestavljene iz dveh *ciklov*, *Doctoraal I* in *Doctoraal II* [Povezava], ki sta trajala tri oziroma dve leti. Pritožnik, ki je delal hkrati s študijem, je potreboval več časa za dokončanje obeh ciklov [2] [Povezava]. Pritožnik je 20. novembra 1996 prejel *Examenuitslag*, *dokument*, ki potrjuje, da je uspešno zaključil prvi študijski cikel (*Doktorat I*) svojega študija. 6. marca 2001 je pritožnik po *zaključku doktorskega cikla II* pridobil magisterij znanosti iz uporabne fizike.

2. Pritožnik je 16. aprila 2007 začel delati kot pogodbeni uslužbenec v Skupnem raziskovalnem središču Evropske komisije. Zaposlen je bil na podlagi člena 3a Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in razvrščen v razred 14 funkcionalne skupine IV. V skladu s členom 10(1)(c) splošnih izvedbenih določb z dne 7. aprila 2004 o postopkih zaposlovanja in zaposlovanja pogodbenih uslužbencev pri Komisiji Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: SDI) ta naziv ustreza več kot štiriletnim poklicnim izkušnjam. Naslednji razred (razred 15) ustreza več kot osemletnim delovnim izkušnjam.

3. Člen 2(1)(d) SDI za zaposlitev v funkcionalni skupini IV zahteva „z *diplomo potrjen zaključen vsaj triletni univerzitetni študij in ustrezne vsaj enoletne delovne izkušnje*“ (poudarek dodan). Člen 7(3) SDI določa, da „mora biti *odredba, da se upoštevajo poklicne izkušnje, pridobljene v dejavnosti, ki ustreza vsaj ravni usposobljenosti, ki se zahteva za dostop do funkcionalne skupine in je povezana z enim od sektorjev dejavnosti institucije. Upošteva se od datuma, ko oseba izpolnjuje minimalne kvalifikacije za zaposlitev iz člena 2.*

4. Na podlagi zgornjih določb je Komisija izračunala poklicne izkušnje pritožnika tako, da je kot referenčno točko upoštevala datum, ko je pridobil magisterij (6. marec 2001). Njegove delovne izkušnje je tako štel od 6. marca 2002 dalje, potem ko je ugotovil eno leto delovnih izkušenj, kot to zahteva člen 2(1)(d) SDI. Glede na to, da je pritožnik začel delati 16. aprila 2007, je Komisija sklenila, da njegove poklicne izkušnje ne smejo presegati pet let in enega meseca.

5. Pritožnik je 16. oktobra 2008 Komisijo zaprosil, naj ponovno preuči svoje stališče. Skliceval se je na sodbo Sodišča za uslužbence v zadevi *Bakema proti Komisiji* (F-68/06) [3] [Povezava], v kateri je menilo, da bi morala Komisija, kadar koli je univerzitetni študij sestavljen iz dveh glavnih ciklov, preučiti, ali (i) je prva pridobljena kvalifikacija enakovredna diplomi in (ii) ali je druga kvalifikacija enakovredna magistrskemu študiju. Dodal je, da je bil zaradi reforme na

Tehnični univerzi v Delftu spremenjen učni načrt, ki ga je upošteval. *Njegovi doktorski in doktorski II* diplomi sta zdaj ustrezali diplomam in magisteriju. Pritožnik je navedel, da je *na podlagi diplome Doctoraal I*, pridobljene 20. novembra 1996, kot podlago za navedeni izračun pridobil več kot osem let delovnih izkušenj. Zato je zaprosil za prerazvrstitev v razred 15.

6. Komisija je z odločbo z dne 19. februarja 2009 zavrnila pritožnikovo zahtevo. Poudarila je, da je dokument z dne 20. novembra 1996 *dejansko* Examenuitslag, tj. zgolj izjava, ki potrjuje uspešen zaključek prvega cikla njegovega študija. Komisija je navedla, da tega dokumenta zato ni mogoče upoštevati. Poleg tega je navedla, da je rezultate njegovega študija potrdil šele magister znanosti iz uporabne fizike, podeljen 6. marca 2001, in da je ta stopnja nedeljiva. Komisija je menila, da je njeno stališče o nedeljivosti diplome potrdilo Sodišče za uslužbence v sodbi v zadevi F-136/06 *Realí proti Komisiji* [4] [Povezava]. Poleg tega je poudarila, da je tožeča stranka v zadevi *Bakema* pridobila začetno diplomu „*kandidaats*“. Po mnenju Komisije je bil pritožnik odgovoren, da mu predloži vse diplome, ki jih je pridobil pred *diplomo Doctoraal II*.

7. Pritožnik je 26. februarja 2009 vložil notranjo pritožbo zoper to odločbo. Vztrajal je, da je sodba *Bakema* upoštevana za njegovo zadevo, in navedel, da iz odgovora Komisije ni jasno, zakaj se Examenuitslag ne *more* šteti za univerzitetno diplomu. Priložil je pismo upravnega odbora svoje univerze z dne [Povezava] 23. oktobra 2008, v katerem je navedel, da je „Doktorat I starega kurikulumu uporabne fizike, ki ste mu sledili pred uvedbo Bachelor-Master strukture [je] enakovreden trenutni diplomam učnega načrta“ [6] [Povezava]. Pritožnik je nadalje poudaril, da je tožeča stranka v zadevi *Realí* predlagala, naj se njegova enotna diploma razdeli na dve diplomi. To nikakor ni bilo primerljivo z njegovim položajem, saj je že pridobil dve diplomi.

8. Komisija je z odločbo z dne 6. maja 2009 pritožbo pritožnika zavrnila. Trdila je, da pritožnik v nasprotju s položajem, v katerem je bila izdana sodba *Bakema*, v kateri je bila izdana veljavna predhodno veljavna diploma, upravi ni predložil nobene diplome, ki *bi potrjevala dokončanje doktorskega* cikla I. Ponovila je svoje stališče, da *dokument* z naslovom Examenuitslag ni univerzitetna diploma, ampak le izjava, ki potrjuje uspešen zaključek prvega kroga študija pritožnika. Komisija je poudarila, da je bila diploma, ki jo je pritožnik pridobil 6. marca 2001, *Getuigsschrift*, to je diploma, in ne zgolj dokument, iz katerega je razvidno, da je uspešno opravil izpit. Poleg tega je poudarilo, da je diplomu z dne 6. marca 2001 izdal odbor za preizkuse, imenovan v skladu z določbami nizozemskega zakona o visokem šolstvu in znanstvenih raziskavah (v nadaljevanju: nizozemski zakon) in pooblaščen za podelitev akademske izobrazbe *inženirja*, medtem ko je Examenuitslag izdala uprava za preizkuse v imenu izpitne komisije. Razlika v vrednosti med Examenuitslag iz leta 1996 in Getuigsschrift iz leta 2001 je bila poudarjena z dejstvom, da je pritožnik že 2. septembra 1994, to je dve leti po začetku študija, pridobil Examenuitslag. Komisija je trdila tudi, da dopis univerze z dne 23. oktobra 2008 ne vpliva na njeno ugotovitev, da Examenuitslag ni diploma.

9. Pritožnik je 2. junija 2009 zaprosil Komisijo, naj ponovno preuči svojo odločitev na podlagi dveh novih dokazov. Prvi je vseboval odlomke iz nizozemskega zakona o Getuigsschriftu (certifikat). Drugi je bil še en dopis upravnega odbora univerze z dne 19. maja 2009, v katerem je bilo ponovno poudarjeno, da je bila leta 2002 uvedena bachelor-Master struktura in da je prejšnji učni načrt (v nadaljnjem besedilu: doktorat) razdelil na dodiplomski in magistrski študij.

Pismo je vsebovalo naslednjo izjavo: „ *S tem izjavljam, da je diploma doktorata I, ki vam je bila podeljena na podlagi starega doktorskega učnega načrta Applied Physics, enakovredna trenutni diplomu... Z drugimi besedami, če bi bachelor-Master struktura obstajala že leta 1996, bi bila ta diploma podeljena kot dodiplomski študij...* “ [\[7\]](#) [\[Povezava\]](#)

10. Komisija je z odločbo z dne 5. junija 2009 zavrnila pritožnikovo zahtevo za ponovno preučitev. Navedla je, da pritožnik ni predložil nobenih novih dokazov, ker je (i) ob sprejetju odločbe z dne 6. maja 2009 že vedel za nizozemsko zakonodajo in (ii) da je dopis z dne 19. maja 2009 vseboval enako izjavo kot dopis z dne 23. oktobra 2008, ki ga je Komisija obravnavala že v svoji odločbi z dne 6. maja 2009.

11. 15. aprila 2010 je pritožnikova pogodba pogodbenega uslužbenca Komisije potekla in ni bila podaljšana.

Predmet preiskave

12. Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedel naslednjo trditev in trditev:

Obtožba :

Komisija je napačno zavrnila priznanje „Examenuitslag“ *pritožnika* z dne 20. novembra 1996 kot diplomo in ni zadostno obrazložila svoje odločbe z dne 6. maja 2009.

Zahtevek :

Komisija bi morala pregledati svojo odločbo z dne 6. maja 2009 in pritožnika razvrstiti v razred 15, stopnja 1, funkcionalne skupine IV.

Preiskava

13. Pritožba je bila vložena 12. junija 2009. Varuh človekovih pravic je 15. julija 2009 zaprosil Komisijo za mnenje.

14. Komisija je svoje mnenje poslala 18. septembra 2009. To mnenje je bilo posredovano pritožniku, ki je svoje pripombe poslal 6. oktobra 2009.

15. Varuhinja človekovih pravic je 24. marca 2010 Komisiji predložila osnutek priporočila. Komisija je svoje podrobno mnenje poslala 9. julija 2010. Podrobno mnenje je bilo posredovano pritožniku, ki je svoje pripombe poslal 11. avgusta 2010.

Analiza in sklepi varuha človekovih pravic

A. Domnevna napačna zavrnitev priznanja listine z dne 20. novembra 1996 kot diplome in ustrezne zahteve

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

16. Pritožnik je trdil, da je Komisija napačno zavrnila priznanje dokumenta z dne 20. novembra 1996 z *naslovom* Examenuitslag kot diplomo in ni zadostno obrazložila svoje negativne odločbe z dne 6. maja 2009. Zato je Komisiji predlagal, naj ponovno preuči svojo odločbo z dne 6. maja 2009 in jo razvrsti v razred 15 funkcionalne skupine IV.

17. Komisija je v svojem mnenju zavrnila pritožnikovo trditev in trditev. S tem je varuha človekovih pravic napotil na tri sklepe z dne 19. februarja, 6. maja in 5. junija 2009. Komisija je zlasti poudarila, da so v odločbi z dne 6. maja 2009 v nasprotju s trditvami pritožnika podrobno pojasnjeni razlogi, iz katerih po njenem mnenju *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 ni univerzitetna diploma.

18. Pritožnik je v svojih pripombah navedel, da je zelo razočaran nad mnenjem Komisije, saj je menil, da bo njegov primer ponovno temeljito, neodvisno in spoštljivo preučil. Poudaril je, da ustrezna nizozemska zakonodaja in Direktiva Sveta 89/48/EGS [8] [Povezava] vsebujeta jasne opredelitve, kaj je univerzitetna diploma, izdana v državi članici EU. Kljub temu Komisija teh opredelitev ni uporabila in je uporabila napačne, napačne in neprofesionalne argumente. Poleg tega naj bi bil njen prevod in razlaga *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 napačen. Pritožnik je poudaril, da lahko v skladu z nizozemskim pravom univerzitetno diplomo podeli le komisija za preizkuse („Examencommissie“). *Examenuitslag* je jasno navedel, da ga je izdal odbor za preizkuševalce. Pritožnik je nadalje navedel, da je Komisija, ko je trdila, da sodba *Bakema* ne velja za njegovo zadevo, napačno spremenila izraz „izobrazba“, ki ga je Sodišče za uslužbenca uporabilo v točki 42 sodbe, v „diploma“.

19. Pritožnik je poudaril, da mu je tehnična univerza v Delftu, ki je izdala diplomo iz leta 1996, predložila dve pismi z zelo jasnimi izjavami, ki pa nista bili upoštevani.

Ocena varuha človekovih pravic, na podlagi katere je bil pripravljen osnutek priporočila

20. Za uvrstitev v razred 15 funkcionalne skupine IV mora imeti kandidat več kot osem let ustreznih delovnih izkušenj. V skladu s členom 7(3) SDI so upoštevne le delovne izkušnje, pridobljene po datumu, ko kandidat izpolnjuje minimalne kvalifikacije za zaposlitev iz člena 2. Člen 2(1)(d) SDI za zaposlitev v funkcionalni skupini IV zahteva „z *diplomo potrjen zaključen vsaj triletni univerzitetni študij in ustrezne vsaj enoletne delovne izkušnje*“. Odločitev o tem, kateri dokument je treba šteti za diplomu v skladu s členom 2(1)(d) SDI, je bila torej odločilna za obdobje poklicnih izkušenj, ki jih je bilo mogoče upoštevati. Pritožnikov primer je temeljil na domnevi, da če bi se *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 štel za diplomu v skladu s

členom 2(1)(d) SDI, bi njegove delovne izkušnje presegale osem let. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da Komisija ni oporekala tej predpostavki.

21. Varuh človekovih pravic je ugotovil tudi, da je odločitev Komisije, da pritožnikovega *Examenuitslaga* z dne 20. novembra 1996 ne prizna kot diplomu v skladu s členom 2(1)(d) SDI, temeljila na dveh glavnih argumentih: (I) Komisija je dejansko trdila, da je pritožnik poskušal svoj *magisterij iz uporabne fizike* z dne 6. marca 2001 razdeliti na dve diplomi; in (ii) Komisija je trdila, da *Examenuitslag* ni relevanten, saj je le potrdil uspešen zaključek prvega cikla njegovih študij in ga ni izdal odbor za preizkuse, ampak uprava za preizkuse.

22. V zvezi s točko (i) zgoraj navedenih argumentov pritožnik ni predlagal, naj se *magisterij* z dne 6. marca 2001 obravnava kot dve ločeni diplomi. Namesto tega se je oprl na *Examenuitslag* in trdil, da bi bilo treba ta dokument priznati kot diplomu.

23. Komisija se je v utemeljitev svojega stališča sklicevala na sodbo Sodišča za uslužbence v zadevi *Realì* in trdila, da ta sodba potrjuje načelo nedeljivosti diplom.

24. Opozoriti je treba, da je tožeča stranka v zadevi *Realì* po končanem štiriletnem študiju pridobila *Laurea iz Scienze Agrarie* (izobrazba kmetijskih znanosti) na Univerzi v Firencah. Trdil je, da je v skladu z italijansko zakonodajo in na podlagi informacij, ki jih je prejel, ta diploma enakovredna „Laurei“ (enakovredno diplomu, pridobljeni po končanem triletnem študiju) in „Laurea Magistrale“ (enakovredna magisteriju in pridobljena po dveh letih študija po pridobitvi „Lauree“). Položaj v tej zadevi se je torej očitno razlikoval od dejanskega stanja v obravnavani zadevi. Medtem ko je tožeča stranka v zadevi *Realì* pridobila eno samo diplomu, ki je bila podeljena po štirih letih študija, se je pritožnik oprl na dve diplomi, od katerih je bila vsaka podeljena po štirih letih študija [9] [Povezava].

25. V zvezi s točko (ii) zgoraj navedenih trditev je trditev Komisije, da je *Examenuitslag* izdala uprava za preskušanje, dejansko napačna. Zdi se, da je *Examenuitslag*, čeprav je vseboval besede „*uprava izpitov*“ na svoji zgornji desni strani, izdal in podpisal odbor za izpite Tehnične univerze v Delftu. Tako je komisija izpitov potrdila, da je pritožnik uspešno opravil *doktorski izpit 1. del*.

26. Res je, da je v naslovu dokumenta, na katerega se je skliceval pritožnik (*Examenuitslag*), zgolj navedeno, da se je dokument nanašal na rezultate preučitve. Iz tega naslova torej ni razvidno, da bi se dokument lahko štel za diplomu ali da bi ga bilo treba obravnavati kot diplomu.

27. Vendar je varuh človekovih pravic menil, da ni odločilen naslov dokumenta, temveč njegov status po nacionalnem pravu. V zvezi s tem je spomnil na ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero je treba ocenjevanje univerzitetne diplome za dostop do javnih natečajev – in posledično za namene ocenjevanja – opraviti v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri je bila diplomu pridobljena [10] [Povezava]. V zvezi s tem je pritožnik Komisiji predložil izvod dveh izjav z dne 23. oktobra 2008 in 19. maja 2009, ki mu ju je upravni odbor Univerze poslal glede kvalifikacij, ki jih je pridobil leta 1996. V teh pismih je Tehniška univerza v Delftu nedvoumno

potrdila, da je bil Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 diploma („*Doktorska diploma I*“) in da je ta diploma enakovredna trenutni diplomi. Komisija ni pojasnila, zakaj je menila, da te informacije niso pomembne.

28. V zvezi s tem se je ta položaj ponovno izrazilo razlikoval od dejanskega stanja v zadevi *Real*. V tej zadevi je Sodišče za uslužbence menilo, da dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, ne dokazujejo, da je bila njena *Laurea* enakovredna pridobitvi dveh diplom.

29. Glede na zgoraj navedeno se je zdelo, da je položaj, v katerem se je znašel pritožnik, zelo podoben položaju tožeče stranke v zadevi *Bakema*. V tem primeru je tožeča stranka diplomu pridobila na kmetijski srednji šoli na Nizozemskem leta 1983, potem ko je opravila *doktorat*. Pred tem je opravil vmesni pregled, *kandidaatsexamen*, po treh letih študija. Sodišče za uslužbence je Komisiji očitalo, da ni preučila, ali *lahko* kandidaatsexamen ustreza kvalifikaciji, ki se danes imenuje „*dodiplomski študij*“, in ali lahko potrdi zaključen univerzitetni študij v smislu člena 2(1)(d) SDI.

30. Na podlagi zgoraj navedenega je varuh človekovih pravic sklenil, da Komisija ni ustrezno preučila, ali se lahko pritožnikov Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 šteje za diplomu v skladu s členom 2(1)(d) SDI. To je bil primer nepravilnosti. Varuhinja človekovih pravic je zato Komisiji predložila naslednji osnutek priporočila:

„Komisija bi morala za namene izračuna poklicnih izkušenj pritožnika ponovno preučiti svojo odločitev, da ne prizna njegovega Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 kot diplome, ki mu omogoča zaposlitev v funkcionalni skupini IV na podlagi člena 2(1)(d) SDI. Komisija bi morala v zvezi s tem pojasniti tudi svojo zavrnitev upoštevanja stališča Tehnične univerze v Delftu, ki je nedvoumno potrdila, da je Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 diploma („*Doctoraal I diploma*“) in da je ta diploma enakovredna trenutni diplomi.

31. V zvezi z drugim vidikom pritožnikove trditve, in sicer, da Komisija ni zadostno obrazložila svoje odločbe z dne 6. maja 2009, je varuh človekovih pravic menil, da glede na njegove ugotovitve v zvezi z glavnim vprašanjem ni treba podrobneje preučiti te točke.

32. Glede na navedeno je varuh človekovih pravic menil, da bi morala Komisija ponovno oceniti tudi pritožnikovo zahtevo za prerazvrstitev.

Argumenti, predloženi varuhu človekovih pravic po njegovem osnutku priporočila

33. Komisija je v svojem podrobnem mnenju navedla, da je, kot je predlagal varuh človekovih pravic, ponovno preučila vprašanje, ali mu je *pritožnikov* Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 omogočil zaposlitev v funkcionalni skupini IV. Na podlagi tega ponovnega pregleda je Komisija predložila naslednje argumente:

34. V skladu s členom 82(2)(c) PZDU in členom 2(1)(d) SDI je za zaposlitev pogodbenega

uslužbenca funkcionalne skupine IV potrebna raven izobrazbe, ki ustreza „ z *diplomo potrjenemu zaključenemu triletnemu univerzitetnemu študiju* “. Komisija je navedla, da je doktorski pregled v fazi *študije 1. del* ("Studiefase: Doktorski izpiten 1e gedeelte") ni bil dokaz o zaključenem univerzitetnem študiju. Z drugimi besedami, kot je *jasno* navedeno v besedilu Examenuitslag, je pritožnik 20. novembra 1996 zaključil prvi del doktorske faze, ki je bil sestavljen iz skupaj dveh faz. Pritožnikov študij je *končal* šele po opravljenem drugem delu doktorskega izpita, za katerega je prejel diplomu (Getuigschrift), ki *potrjuje*, da je opravil zaključni izpit, s katerim je zaključil študij./p>

35. Komisija je nadalje poudarila, da razlika med *Examenuitslag* in *Getuigschrift izhaja* tudi iz določb nizozemskega zakona, ki je veljal, ko je pritožnik študiral v Delftu. Člen 7.11(2)(f) tega zakona je univerzam omogočil, da omejijo veljavnost uspešno opravljenih izpitov na določeno časovno obdobje, po katerem bi lahko bili študenti v primeru, da se je vsebina študija medtem spremenila, te izpite dolžni ponoviti. Z drugimi besedami, če pritožnik ne bi nadaljeval z drugim delom študija, ki se je zaključil v *Getuigschriftu*, bi lahko *pregledi*, ki jih je opravil za prvi del doktorske faze, na koncu izgubili veljavnost.

36. Iz zgoraj navedenih razlogov je Komisija vztrajala pri svojem stališču, da je bila diploma, ki pritožniku omogoča dostop do zaposlitve v funkcionalni skupini IV, *Getuigschrift* z dne 6. marca 2001.

37. Komisija je poleg tega zavrnila trditev pritožnika, da bi bilo treba, če bi se njegov *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 štel za ustrezno diplomu, upoštevati vsa naslednja leta študija kot delovne izkušnje, ki bi presegale osem let delovnih izkušenj, potrebnih za razvrstitev v naziv 15.

38. Komisija je trdila, da tudi če bi se pritožnikov *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 štel za diplomu, ki omogoča zaposlitev v funkcionalni skupini IV, delovne izkušnje, ki jih je pritožnik pridobil po tej diplomi, ne bi zadostovale za uvrstitev v naziv 15. V skladu s členom 7(4) SDI se pri izobrazbi, ki ni doktorat, upošteva zakonsko trajanje študija. V upoštevnem času je bilo zakonsko določeno trajanje študije *Applied Physics* skupno pet let. Če bi sledili utemeljitvi pritožnika, da je *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 dejansko diplomiral, bi to privedlo do naslednjih hipotetičnih rezultatov v zvezi z njegovimi poklicnimi izkušnjami:

— Magistrski študij (1996–1997): eno leto;

— Od leta 1997 do 1. decembra 2000: brez delovnih izkušenj. Komisija je poudarila, da je pritožnik delal za Shell od julija 1999 do oktobra 2000, vendar je bil to del njegovega magistrskega študija in ga zato ni bilo mogoče upoštevati kot poklicne izkušnje;

— Od 1. decembra 2000 do 1. decembra 2001: eno leto izkušenj (izračunano v korist pritožnika, saj je dejansko delal s krajšim delovnim časom do 1. novembra 2001);

V skladu s členom 2(1)(d) SDI je moral pritožnik dokazati ustrezne enoletne delovne izkušnje za zaposlitev v funkcionalni skupini IV. Delovne izkušnje za določitev naziva so začele teči 1.

decembra 2001:

- Od 1. decembra 2001 do 30. novembra 2004 (znanstveni sodelavec): tri leta;
- Od 1. decembra 2004 do 31. marca 2005 (pomožni uslužbenec): štiri mesece;
- Od 1. aprila 2005 do 31. marca 2006 (idem): eno leto;
- Od 1. aprila 2006 do 15. aprila 2007 (idem): eno leto in 15 dni.

39. Komisija je sklenila, da če se za ustrezno diplomu šteje Examenuitslag z dne 20. novembra 1996, so skupne delovne izkušnje pritožnika tako znašale pet let, štiri mesece in 15 dni. Če bi k temu dodali eno leto izkušenj med „virtualno“ diplomu pritožnika in magisterijem, bi skupaj znašali šest let, štiri mesece in 15 dni delovnih izkušenj. Tudi če bi za končno diplomu pritožnika šteli dve leti, glede na to, da v skladu z veljavnimi pravili magistrski študij *uporabne fizike* traja dve leti, bi pritožnikove poklicne izkušnje, ki so pomembne za sedanje namene, po odštetju enega leta, ki je potrebno za zaposlitev v funkcionalni skupini IV, znašale sedem let, štiri mesece in 15 dni ter se tako še vedno ne bi seštevale „več kot 8 let“.

40. V zvezi z zavrnitvijo upoštevanja stališča, ki ga je izrazila tehnična univerza v Delftu, je Komisija poudarila, da univerza v prvem dopisu z dne 23. oktobra 2008 ni uporabila izraza „diploma“, ampak je preprosto navedla, da je *doktorat iz* starega programa enakovreden sedanji diplomu. Univerza se je v drugem dopisu z dne 19. maja 2009 sklicevala na „Diploma Doctoraal I“ (ki jo je dodala Komisija). Vendar se Komisija še vedno ni mogla strinjati z univerzo, da je Examenuitslag enak diplomu. Poleg tega univerza ni pojasnila, da zaključek faze doktorskega izpita I pomeni zaključek celotnega univerzitetnega študija. Komisija zato ni mogla sprejeti, da bi se prvi del cikla, sestavljen iz dveh delov, lahko štel za enakovrednega zaključenemu univerzitetnemu študiju.

41. Iz zgoraj navedenih razlogov je Komisija sklenila, da je bila razvrstitev pritožnika v razred 14 funkcionalne skupine IV pravilna.

42. Pritožnik je trdil, da je podrobno mnenje Komisije „sramotno in sramotno“ ter da vsebuje številne napake in napačne argumente. Navedel je, da Komisija v celoti ni upoštevala sodbe v zadevi F-68/06 in je sploh ni omenila.

43. Pritožnik je trdil, da trditev Komisije v zvezi z nizozemskim zakonom preprosto ni resnična. Najprej je poudaril, da nizozemski zakon opisuje, kaj je treba omeniti v *Getuigschriftu*, kadar je v pregled vključenih več organov; drugič, da ne razlikuje med „Examenuitslag“ in „*Getuigschrift*“, kot trdi Komisija; in tretjič, da upoštevena določba sploh ni obstajala v času študija v Delftu. Odlomek nizozemskega zakona, na katerega se je sklicevala Komisija, je bil uveden šele 4. februarja 2010. Komisija naj bi torej pri uporabi zadnje različice nizozemskega zakona ravnala nepravilno. Pritožnik je nadalje trdil, da je na podlagi člena 7.11 nizozemskega zakona, ki se je uporabljal leta 1996, očitno, da je samo odbor izpitov lahko *izdal* *Getuigschrift*/diplomo po opravljenem določenem številu izpitov.

44. Pritožnik je nasprotoval dejstvu, da Komisija sprva ni nikoli dvomila, da ima zahtevano število let delovnih izkušenj za prerazvrstitev v naziv 15, če bi se Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 štel za ustrezno diplomu, zdaj pa je trdil, da temu ni tako. Komisija bi morala vedeti, da je pritožnik že zaprosil svoj generalni direktorat za kadrovske zadeve in administracijo (GD ADMIN) o izračunu njegovih let delovnih izkušenj v elektronskem sporočilu, poslanem 7. maja 2009, vendar nikoli ni prejel odgovora. Pritožnik je tudi menil, da je zaskrbljujoče, da je Komisija pozabila dodati eno leto izkušenj med 1. decembrom 2000 in 1. decembrom 2001 v „hipotetičnem“ izračunu. Po njegovem mnenju je bil ta izračun v vsakem primeru napačen. Pritožnik je priložil preglednico s pregledom svojih poklicnih izkušenj, na podlagi katere je ugotovil, da je imel po Examenuitslagu 20. *novembra* 1996 skupaj devet let in skoraj štiri mesece delovnih izkušenj.

45. V zvezi s stališčem Komisije o dopisih Tehnične univerze v Delftu je pritožnik navedel, da so argumenti Komisije škodovali tako univerzi kot zadevni državi članici. Kljub temu je bilo zanimivo, da je Komisija ugotovila, da je njegova diploma doktorata / enakovredna trenutni diplomi.

46. Pritožnik je navedel, da ni mogoče dokazati, ali je šlo za „nepoštenost“ ali zgolj „zbiranje“. Vendar je poudaril, da čeprav je Komisija varuhu človekovih pravic dvakrat sporočila, da je bil njegov primer ponovno ocenjen, je bil rezultat vsakič preprosto ponovitev njenega prejšnjega stališča, pri čemer je bilo dodanih nekaj smešnih argumentov. Pritožnik je menil, da je nesprejemljivo, da je Komisija napačno razlagala pravo države članice in ni upoštevala njegovih delov, ki so se zagovarjali v njegovo korist. Spraševal se je, ali bi moral biti Evropski parlament obveščen o tem primeru.

Ocena varuha človekovih pravic po osnutku priporočila

47. Varuh človekovih pravic z zadovoljstvom ugotavlja, da je Komisija, kot je zahteval v osnutku priporočila, ponovno preučila svojo odločitev, da pritožnikovega Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 ne prizna kot diplomu, ki omogoča njegovo zaposlitev v funkcionalni skupini IV. Vendar ugotavlja tudi, da Komisija še vedno meni, da je bila njena prvotna odločba pravilna. Varuh človekovih pravic ni prepričan z argumenti, ki jih je Komisija navedla v zvezi s tem, in sicer iz dveh razlogov.

48. Prvič, trditev Komisije, da Examenuitslag *ni* potrdila, da je pritožnik *končal* univerzitetni študij v skladu s členom 2(1)(d) SDI, je preveč formalistična in dejansko pomeni krožno obrazložitev. V času študija v Delftu sta bila dva cikla njegovega programa (Doctoraal I in Doctoraal II) del celote, ki je privedla do podelitve magistrskega študija. S tega vidika Examenuitslag *očitno* ni mogel potrditi, da je pritožnik že zaključil *vsaj triletni univerzitetni študij* v smislu člena 2(1)(d) SDI. Vendar je upravni odbor Tehnične univerze v Delftu, kot je že poudaril varuh človekovih pravic v osnutku priporočila, v pismih z dne 23. oktobra 2008 in 19. maja 2009 nedvoumno potrdil, da je Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 diploma (v nadaljevanju : *diploma Doctoraal I*) in da je enakovredna trenutni diplomi.

49. Drugič, varuhinja človekovih pravic opozarja, da je izrecno pozval Komisijo, naj ponovno preuči zgoraj navedene izjave Tehnične univerze v Delftu. Komisija je v repliki v bistvu navedla, da se ne more strinjati s stališčem univerze, da je *Examenuitslag* enakovreden diplomi. Varuhinja človekovih pravic meni, da je večkratno zavračanje Komisije, da bi upoštevala jasno stališče upravnega odbora Tehnične univerze v Delftu, zelo zaskrbljujoče. Stališče Komisije kaže na obžalovanja vredno pomanjkanje spoštovanja ugledne univerze. Predlaga tudi, da Komisija meni, da je primernejša za razlago nacionalnega prava kot organi zadevne države članice. Očitno ni tako. Varuh človekovih pravic zato ne razume pristopa Komisije. Vsaj od Komisije bi se lahko pričakovalo, da bo stopila v stik z organi zadevne države članice, da bi preverila, ali je pravilno razlagala pravila te države članice. Vendar se zdi, da v obravnavani zadevi ni bilo nobenega takega prizadevanja.

50. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je Komisija trdila tudi, da pritožnik ne bi imel poklicnih izkušenj, potrebnih za razvrstitev v razred 15, tudi če bi se *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 štel za diplomu, ki bi mu omogočila zaposlitev v funkcionalni skupini IV.

51. Pritožnik je v svojih končnih pripombah navedel, da gre za nov argument. Poudaril je, da Komisija pred tem ni izpodbijala, da bi imel delovne izkušnje, potrebne za razvrstitev v naziv 15, če bi se *Examenuitslag* z dne 20. novembra 1996 štel za ustrezno diplomu. Varuh človekovih pravic meni, da je pritožnikova izjava pravilna. Vendar ugotavlja, da je Komisija v preteklosti trajanje poklicnih izkušenj pritožnika izračunala le ob predpostavki, da je treba poklicne izkušnje pridobiti po magisteriju 6. marca 2001. Čeprav bi bilo očitno bolje, če bi Komisija že prej navedla argumente, ki jih je navedla v okviru svojega podrobnega mnenja, varuh človekovih pravic meni, da teh argumentov na tej stopnji ne bi smeli šteti za nedopustne. Dejansko je Komisija šele v svojem podrobnem mnenju o osnutku priporočila začela razmišljati o možnosti, da bi bilo treba poklicne izkušnje pritožnika preučiti od 20. novembra 1996, tj. datuma njegovega *Examenuitslag*.

52. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se Komisija in pritožnik strinjata, da so pritožnikove ustrezne poklicne izkušnje od 1. decembra 2000 trajale šest let, štiri mesece in 15 dni. Zato je treba upoštevati obdobje med 20. novembrom 1996 in 1. decembrom 2000.

53. V zvezi s tem obdobjem varuh človekovih pravic ugotavlja, da se informacije, ki jih je pritožnik navedel v svojih končnih pripombah, nekoliko razlikujejo od tistih, ki jih je predhodno predložil. V zadevah v zvezi z delovnimi odnosi med upravo EU in njenim osebjem lahko varuh človekovih pravic pritožbe obravnava le, če je pritožnik predhodno izčrpal možnosti za notranja pravna sredstva. Iz tega sledi, da je treba odločitev Komisije v obravnavani zadevi presojati glede na informacije, ki ji jih je pritožnik predložil, preden je institucija sprejela odločitev o pritožnikovi notranji pritožbi. Pritožnik je v elektronskem sporočilu z dne 9. aprila 2009, naslovljenem na upravitelja, ki obravnava to notranjo pritožbo, navedel pregled obdobja delovnih izkušenj, ki jih je želel upoštevati. Pritožnik je za obdobje do 30. novembra 2000 trdil, da njegov magistrski študij, ki se je začel 20. novembra 1996, ustreza dvema letoma delovnih izkušenj. Pritožnik je na splošno sklenil, da je od 20. novembra 1996 pridobil osem let, štiri mesece in 15 dni delovnih izkušenj.

54. Vendar je treba opozoriti, da člen 2(1)(d) SDI določa, da mora biti zaposlitev v funkcionalni skupini IV „*končan z diplomo potrjen vsaj triletni univerzitetni študij in vsaj eno leto ustreznih delovnih izkušenj*“. Opozoriti je treba tudi, da je za razvrstitev v razred 15 potrebnih nadaljnjih osem let delovnih izkušenj. To pomeni, da morajo imeti kandidati skupaj najmanj devet let delovnih izkušenj, da se lahko uvrstijo v razred 15. Vendar je pritožnik sam, kot je navedeno zgoraj, v upoštevnem času menil, da je imel le osem let, štiri mesece in 15 dni delovnih izkušenj.

55. Na podlagi zgoraj navedenega se zdi, da tudi če bi se Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 štel za diplomu, ki bi omogočala dostop do zaposlitve v funkcionalni skupini IV, bi bila odločitev Komisije, da pritožnika razvrsti v naziv 14 in ne v naziv 15, pravilna.

56. Glede na navedeno varuh človekovih pravic ugotavlja, da je Komisija storila to, kar je zahtevala v osnutku priporočila, in sicer (i) da ponovno preuči svojo odločitev, da ne prizna pritožnikovega Examenuitslag z dne 20. novembra 1996 kot diplomo, ki mu omogoča zaposlitev v funkcionalni skupini IV na podlagi člena 2(1)(d) SDI, in (ii) pojasni, da ni upoštevala stališča, ki ga je izrazila tehnična univerza v Delftu v zvezi z navedenim Examenuitslag. Vendar in kot je navedeno zgoraj, argumenti, ki jih je Komisija predložila v zvezi s tem, niso prepričljivi. Varuh človekovih pravic zato meni, da ne more zaključiti, da je Komisija sprejela njegov osnutek priporočila.

57. Po drugi strani pa je varuh človekovih pravic na podlagi argumentov, ki jih je prvič navedel v odgovoru na osnutek priporočila, ugotovil, da je odločitev Komisije, da pritožnika razvrsti v razred 14 in ne v razred 15, pravilna.

58. V teh okoliščinah varuh človekovih pravic meni, da ni razlogov za nadaljnje preiskave v tej zadevi.

B. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

Ni razlogov za nadaljnje preiskave.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi. Varuh človekovih pravic glede na ugotovitve iz točke 49 te sodbe poleg tega meni, da je treba kopijo te odločbe poslati Stalnemu predstavništvu Nizozemske pri EU.

P. Nikiforos Diamandouros

V Strasbourgu, 20. decembra 2010

[1] [Povezava] Po mnenju pritožnika to pomeni „*Doktorski izpit 1. del*“ in „*Doktorski izpit 2. del*“, pri čemer je slednji znan tudi kot „*zaključni izpit*“ ali „*inženirski izpit*“.

[2] [Povezava] Pritožnik je v svojih pripombah na podrobno mnenje Komisije o osnutku priporočila poudaril, da je varuh človekovih pravic v svojem osnutku priporočila napačno predlagal, da oba cikla teh študij trajata štiri leta. Koristno je poudariti, da je zadevna izjava temeljila na dejstvu, da je pritožnik navedel, da je študiral med letoma 1992 in 2000 ter da je *novembra* 1996 prejel Examenuitslag in marca 2001 magisterij. Pritožnik je šele v navedenih pripombah pojasnil, da je zakonsko trajanje zadevnega tečaja tri oziroma dve leti.

[3] [Povezava] Sodba z dne 3. aprila 2008 v zadevi *Bakema proti Komisiji* (F-68/06, neobjavljena v ZOdl.).

[4] [Povezava] Zadeva F-136/06 *Realí proti Komisiji*, sodba z dne 11. decembra 2008, neobjavljena v ZOdl.. Splošno sodišče je 27. oktobra 2010 zavrnilo pritožbo zoper to sodbo (zadeva T-65/09 P).

[5] [Povezava] V nizozemščini „*College van Bestuur*“.

[6] [Povezava] V izvirni nizozemščini: „... *Het Doctoraal I van de oude opleiding Technische Natuurkunde zoals vrata u je gevolgd voor de invoering van de bachelor-masterstructuur, ekvivalent je aan het huidige bachelorgetuigschrift van deze opleiding.*“

[7] [Povezava] V izvirni nizozemščini: *IK verklaar hierbij dat het aan uitgereikte Doctoraal I diploma van de oude doktoraalopleiding Technische Natuurwetenschappen ekvivalent je aan het huidige bachelordiploma. Met andere woorden, indien de Bachelor-Masterstructuur treds leta 1996 je imel bestaan, zou dit diploma zijn uitgereikt als bachelordiploma.*“

[8] [Povezava] Direktiva Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL L 19, str. 16).

[9] [Povezava] Glej točko 1 in opombo 2 zgoraj.

[10] [Povezava] Zadeva T-299/97, *Morales proti Komisiji*, Recueil 1999, str. IA-249 in II-1227, točka 60.